

Arrest

nr. 74 164 van 27 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. AKYAZI, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 18 mei 2010, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 29 september 2011, verstuurd op 29 september 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Andkhai op 12 saratan 1372 (3 juli 1993 volgens de Gregoriaanse kalender) en dus nog minderjarig te zijn bij aankomst in België. U verklaart afkomstig te zijn van het dorp Bage-i-Bustan gelegen in het district Qurghan van de provincie Faryab. U bent een Turkmeen van origine en bezit de soennitische geloofsovertuiging. U liep in Gurghan school tot de zevende klas en na uw studies werkte u in de stad Andkhai in een bakkerij. U

verklaart dat in de moskee geregeld werd opgeroepen om deel te nemen aan de jihad. Gezinnen met jonge mannen dienden verplicht iemand te sturen. Uw vader A. B., die werkzaam was als klachtenbriefschrijver bij het districtshuis, was hier tegen gekant. Na het vrijdaggebed uitte hij zijn mening hierover geregeld tegen de omstaanders. Twee of tweeënhalf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban bij u thuis en wilden uw broer meenemen. Uw broer probeerde te ontsnappen, maar werd doodgeschoten. Die avond deden ze ook een huiszoeking. Drie maanden later stierf uw zus H. een natuurlijke dood. Uw vader had het na de dood van uw broer en zus zeer moeilijk. Het ongenoegen bij uw vader over de taliban groeide en hij ventileerde dat ongenoegen geregeld in het openbaar. Tweeënhalf maand voor uw vertrek kwamen de taliban nog eens bij u thuis langs en ontvoerden ze uw vader. U was op dat moment niet thuis. U werd verwittigd op uw werk en ging met uw werkgever naar huis. Na de verdwijning van uw vader bleef u met uw jongere zus en broers nog tien dagen in het dorp. Uw stiefmoeder ging terug bij haar ouders wonen. Zowel uw stiefmoeder als de andere families uit het dorp wilden jullie niet langer bescherming bieden en uw werkgever zond jullie naar uw oom K. N. in Kaboel. U leefde daar ongeveer twee maanden ondergedoken toen uw oom besliste dat het beter was voor u om het land te verlaten. U had beiden schrik dat de taliban u zouden vinden in Kaboel en u zouden vermoorden, omdat u nu de oudste in het gezin was. In hamal 1389 (21 maart - 21 april 2010 volgens de Gregoriaanse kalender) verliet u Afghanistan. U reisde vanuit Kaboel via Kandahar en Herat naar Iran. Via Iran en Turkije kwam u uiteindelijk in België aan op 18 mei 2010 waar u diezelfde dag asiel aanvraagde. U vernam tot op heden nog niets over het lot van uw vader. Ter staving van uw asielrelaas legt u een taskara (Afghaanse identiteitskaart) voor en een repliekmemorie betreffende uw leeftijdsonderzoek."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker op 15 juni 2010 zo goed als zeker ouder was dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar een goede schatting is. Zelfs al nam de haat van verzoekers vader tegenover de taliban toe na de dood van zijn broer, mag er toch worden verwacht dat een geletterde man iets voorzichtiger zou zijn geweest in zijn uitspraken over de taliban, temeer daar de taliban door verzoekers broer te doden al hadden duidelijk gemaakt tot welke gewelddaden zij in staat zijn. Bovendien is het weinig geloofwaardig dat de taliban verzoeker na de dood van zijn broer nog twee jaar lieten begaan voor hem de mond te snoeren. Tot slot bestaat er voor burgers in de streek waaruit verzoeker afkomstig is op dit ogenblik geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van het artikel 3 EVRM, van artikel 10 van het E.G. verdrag en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker heeft voorts inhoudelijk kritiek op de motieven van de bestreden beslissing zodat hieruit kan worden afgeleid dat hij in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht inroept.

Verzoeker herhaalt dat hij wel degelijk minderjarig was op het moment dat hij België binnenkwam. Volgens verzoeker is het wetenschappelijk onderzoek dat werd gevoerd niet betrouwbaar, noch is het resultaat sluitend. Verzoeker merkt op dat door het Commissariaat-generaal geenszins in de bestreden beslissing vermeldt dat er een beroep bij de Raad van State is ingesteld tegen de beslissing waarbij verzoeker als meerderjarig werd bestempeld. Verzoeker merkt voorts op dat er bij zijn gehoor geen voogd aanwezig was, noch werd die kennis gegeven van de verschillende oproepingen.

Verzoeker voert aan dat verwerende partij geen enkele leugen, tegenstrijdigheid of onwaarheid in zijn feitenrelaas kon vaststellen. Verder stelt verzoeker dat het niet zo onlogisch is dat zijn vader na de traumatische gebeurtenissen niet meer bekommerd was om zijn eigen veiligheid of die van zijn gezin en met een zekere doodsverachting nog harder van leer trok tegen de taliban. De mijmeringen van het Commissariaat-generaal zijn volgens verzoeker niet van dien aard om te twijfelen aan zijn asielrelaas. Verzoeker volhardt in het feit dat uiteindelijk alles is verlopen zoals hij verklaarde. Verzoeker benadrukt dat niet wordt weerlegd dat zijn broer is vermoord door de taliban, dat zijn vader is ontvoerd door de taliban en dat de taliban actief is in de regio en er gedwongen ronselde.

Verzoeker wijst op de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en stelt dat ook in streken die relatief vredig zijn het geweld geregeld opflakkert en er gevaar aanwezig is. De taliban zijn overal aanwezig en de controle van de buitenlandse troepen en de regering is zeer beperkt. Volgens verzoeker is er in verzoekers streek sprake van systematische intimidatie, gedwongen militaire inlijving en dwangarbeid. Ten aanzien van verzoeker dient er dus wel degelijk besloten te worden dat er een gevaar is voor zijn leven en zijn persoon. Terwijl overeenkomstig artikel 3 EVRM dat niemand mag onderworpen worden aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verzoeker betwist de door de Dienst Voogdij vastgestelde meerderjarigheid en verwijst naar het beroep dat hij thans heeft ingesteld bij de Raad van State. De Raad merkt op dat de door verzoekende partij ingeleide procedure bij de Raad van State geen schorsende werking heeft. Dat overeenkomstig het "privilège du préalable" de beslissing van de Dienst Voogdij als administratieve rechtshandeling geacht wordt overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is. In acht genomen tenslotte het gegeven dat het de bedoeling van de wetgever was de asielprocedure snel te doen verlopen kan niet worden aangetoond dat de commissaris-generaal het zorgvuldigheidsbeginsel zou geschonden hebben door een beslissing te nemen alvorens de Raad van State zich te dezen had uitgesproken. Verzoeker kan zijn beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet aanwenden om eveneens het resultaat van de medische test te betwisten aangezien dit niet de door de wet voorziene beroepsprocedure is. Het toevoegen van de memorie in de procedure voor de Raad van State betreffende verzoekers minderjarigheid is in casu dan ook niet dienend.

De Raad stelt voorts vast dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan persoonlijk iets te vrezen zou hebben. De taliban hebben verzoeker immers nooit persoonlijk bedreigd. Verzoeker heeft na de verdwijning van zijn vader ook nog zonder problemen tien dagen in zijn dorp gewoond en vervolgens twee maanden bij zijn oom in Kaboel. Bovendien valt ook niet in te zien waarom hij de taliban zou moeten vrezen aangezien hijzelf de taliban nooit heeft aangevallen en de taliban hem nooit hebben willen inlijven voor de *jihad*. Bovendien kan worden vastgesteld dat verzoeker gelogen heeft over zijn leeftijd en kunnen zijn verklaringen over de negatieve uitspraken van zijn vader over de taliban geenszins overtuigen. Uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat sinds de dood van verzoekers broer de veiligheidssituatie in het district Faryab verslechterde en de macht van de taliban er weer toenam. In deze context is het dan ook geenszins aannemelijk dat verzoekers vader na de dood van zijn broer ongeveer twee jaar lang ongestoord zijn gang kon gaan. Dat de taliban verzoekers vader dus na de dood van zijn broer nog twee jaar liet begaan alvorens hem de mond te snoeren is, in het licht van deze informatie en verzoekers eigen verklaringen, weinig geloofwaardig.

Daarnaast stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat er voor burgers in de streek waaruit verzoeker afkomstig is op dit ogenblik geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Er is immers geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in het district Qurghan een gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit het Cedoca-rapport van 23 augustus 2010, dat op 20 januari 2011 werd aangepast, blijkt dat verschillende gezaghebbende bronnen aangeven dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal verschillend is. ICRC maakt een onderscheid tussen combat zones in meer dan de helft van het land en asymmetrische aanvallen in de rest. De VN-rapporteur met betrekking tot wederrechtelijke dodingen stelt dat in grote delen van Afghanistan een gewapend conflict aan de gang is. In het district Qurghan is weliswaar sprake van enkele gerichte aanvallen op vertegenwoordigers van de Afghaanse autoriteiten en een meisjesschool, maar worden verder geen noemenswaardige incidenten vermeld. Bijgevolg kan er geen sprake zijn van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat ook in streken die relatief vredig zijn het geweld geregeld opflakkert en er gevaar aanwezig is, dat de taliban overal aanwezig zijn en de controle van de buitenlandse troepen en de regering zeer beperkt is en dat er in verzoekers streek sprake is van systematische intimidatie, gedwongen militaire inlijving en dwangarbeid. Hij toont deze beweringen echter niet aan.

Waar verzoeker tenslotte verwijst naar artikel 3 EVRM merkt de Raad op dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade, bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Aangezien de feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag niet geloofwaardig werden bevonden, zijn er geen “zwaarwegende gronden” om aan te nemen dat verzoekende partij op grond van deze feiten “(...) een reëel risico zou lopen (...) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (...)” te ondergaan in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

De verwerende partij legt tenslotte nog een geactualiseerde nota neer van de veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan, update 21 oktober 2011. De verzoekende partij die zich niet verzet tegen de neerlegging van deze nota wenst hierover geen aanvullende opmerkingen te maken.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

A. VAN ISACKER